

وجود عفونت ویروس پاپیلوما‌ی انسانی در بافت‌های سرطانی پستان و ارتباط آن با شاخص‌های بالینی

- قدسیه سیدی علوی¹، نوریه شریفی²، علی صادقیان³، حسن جباری⁴، مریم بحرینی⁵، حسن باقری⁶
- 1- استاد زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
 - 2- دانشیار پاتولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
 - 3- دانشیار میکروبیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
 - 4- دستیار تخصصی پاتولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
 - 5- دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
 - 6- میکروبیولوژیست، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

تاریخ پذیرش مقاله: 87/11/14

تاریخ دریافت: 87/5/7

خلاصه

مقدمه: گزارشات متعددی نقش عوامل ویرال را در بروز و تکامل سرطان پستان نشان می‌دهد و ویروس پاپیلوما‌ی انسانی به خصوص انواع سرطانات‌های آن همراه با بدخیمی‌های اپی‌تلیال سیستم دستگاه تناسلی و خارج از آن دیده می‌شود. این مطالعه به منظور بررسی وجود عفونت ویروس پاپیلوما‌ی انسانی (HPV) با خطر بدخیمی پایین و بالا در نمونه‌های بیماران مبتلا به سرطان پستان و ارتباط آن با جنبه‌های بالینی انجام شده است.

روش کار: در این مطالعه 50 مورد بافت سرطانی پستان و 29 مورد بافت پستانی بدون ضایعه بدخیم، به منظور تشخیص DNA ویروس پاپیلوما‌ی انسانی با خطر بدخیمی بالا 16 و 18 و خطر بدخیمی پائین 6 و 1 با استفاده از روش مولکولی PCR با آغازگرهای انتخابی ویروس پاپیلوما‌ی انسانی بررسی شده است.

نتایج: DNA ویروس پاپیلوما در 24 مورد (48%) از نمونه‌های کارسینوم پستان مشخص شد که از این تعداد 13 مورد (26%) مربوط به عفونت پاپیلوما‌ی انسانی با خطر بدخیمی بالا و 8 مورد (16%) در ارتباط با ویروس پاپیلوما‌ی انسانی با خطر بدخیمی پائین می‌باشند. سه نمونه (6%) از بافت‌های سرطانی پستان دارای هر دو نوع ویروس پاپیلوما‌ی انسانی با ریسک بدخیمی بالا و پائین بودند. در این مطالعه ارتباطی بین حضور عفونت ویروس پاپیلوما‌ی انسانی در سرطان پستان و فاکتورهای پیش‌آگهی بیماران شامل سن ($P=0/448$)، میزان درگیری غدد لنفاوی زیربغلی ($P=0/749$)، درجه آسیب‌شناسی بافتی تومور، اندازه تومور ($P=0/946$) و سمت ابتلا پستان دیده نشد و همه بافت‌های غیرسرطانی پستان از نظر وجود عفونت ویروس پاپیلوما‌ی انسانی منفی بودند.

نتیجه‌گیری: در این مطالعه حضور DNA عفونت ویروس پاپیلوما‌ی انسانی در بافت‌های سرطانی پستان مشخص شد و نقش ارتباط احتمالی عفونت ویروس پاپیلوما‌ی انسانی در بروز و تکامل بدخیمی‌های پستان مورد تأیید قرار گرفت.

کلمات کلیدی: سرطان پستان، روش مولکولی PCR، آسیب‌شناسی بافتی، ویروس پاپیلوما‌ی انسانی

* نویسنده مسؤول: نوریه شریفی

آدرس: مشهد، گروه پاتولوژی، بیمارستان قائم، دانشگاه علوم پزشکی مشهد
sharifin@mums.ac.ir

تلفن: 8012363 (511) 98+